

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni B. F. (1) złożyła wniosek do Sądu Rejonowego w Ciechanowie o stwierdzenie, że spadek po W. C. i Z. C. (1) na podstawie testamentu z dnia 9 marca 2002 r. nabyła wnioskodawczyni B. F. (2) wraz z mężem Z. F..

Uczestnicy postępowania J. B. i Z. F. przyłączyli się do wniosku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. C. (1) zmarł dnia 30 maja 2004 r. w S. gmina S., gdzie również ostatnio stale zamieszkiwał. W chwili śmierci pozostawał w związku małżeńskim z W. C. z d. K., która zmarła dnia 19 sierpnia 2017 r. w C., zaś zamieszkiwała na stałe również w S. gmina S.. W. C. w dacie otwarcia spadku była wdową. Z. C. (1) i W. C. mieli czworo dzieci: synów M. i G. oraz córki B. F. (1) i J. B.. Żadne z nich nie miało dzieci pozamałżeńskich lub przysposobionych. Ich syn G. C. zmarł dnia 28 sierpnia 1993 r. jako kawaler. Był bezdzietny. Natomiast ich syn M. C. zmarł dnia 30 września 2010 r., będąc rozwiedzionym. Pozostawił jednego syna G. C., który zmarł dnia 9 listopada 2020 r. jako bezdzietny kawaler (bezsporne).

Nikt nie zrzekł się dziedziczenia po Z. C. (1) i W. C., nie odrzucił spadku, ani nie został uznany za niegodnego dziedziczenia (bezsporne).

W dniu 9 marca 2002 r. W. C. i Z. C. (1) sporządzili testament, w którym do dziedziczenia powołali swoją córkę B. F. (1) i jej męża A. (właściwie Z. F.). Testament został spisany przez sołtysa wsi S. R. C. w obecności spadkodawców i B. F. (1). Jest to testament wspólny. Testament został otwarty i ogłoszony w dniu 19 października 2021 r. w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie w sprawie I Ns 280/21 (testament k. 21, protokół z otwarcia i ogłoszenia testamentu k. 24, zeznanie wnioskodawczyni B. F. (1) k. 22).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, w tym aktów stanu cywilnego w zakresie ustalenia pokrewieństwa stron ze spadkodawcami, testamentu z dnia 9 marca 2002 r. oraz protokołu jego otwarcia i ogłoszenia, jak również zapewnienia spadkowego i zeznań złożonych przez wnioskodawczynię B. F. (1) i uczestników postępowania J. B. i Z. F..

Powyższe dowody są w pełni wiarygodne, pozwalają w sposób nie budzący wątpliwości ustalić krąg spadkobierców ustawowych Z. C. (1) oraz W. C., jak również okoliczności mające wpływ na ocenę ważności testamentu z dnia 9 marca 2002 r.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 926 kodeksu cywilnego powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. (§ 1). Dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób które powołał nie chce lub nie może być spadkobiercą (§ 2).

Orzekając w zakresie wniosku o stwierdzenie nabycia spadku po Z. C. (2) i W. C. Sąd miał na uwadze, że rozporządzić majątkiem na wypadek śmierci można jedynie przez testament (art. 941 kc).

Okoliczności dotyczące sporządzenia przez spadkodawców testamentu z dnia 9 marca 2002 r. nie są sporne. Testament został spisany przez sołtysa wsi S. w obecności jedynie spadkodawców i B. F. (1), córki spadkodawców.

Przepisy ogólne dotyczące sporządzenia testamentu wskazują, iż testament może zawierać rozrządzenie tylko jednego spadkodawcy (art. 942 kc). Artykuł 942 ustanawia zatem zakaz sporządzania testamentów wspólnych, a więc takich, które zawierałyby oświadczenie ostatniej woli więcej niż jednej osoby. Sporządzenie testamentu wspólnego skutkuje nieważnością wszystkich zawartych w nim rozrządzeń. Zakaz wyrażony w art. 942 nie dotyczy jedynie testamentów

szczególnych (art. 952 – 954 kc), jednakże zastrzeżenie powyższe nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Powołane powyżej okoliczności sporządzenia testamentu wskazują, że testament z dnia 9 marca 2002 r. był testamentem wspólnym, a zatem nieważnym. Brak jest w sprawie okoliczności pozwalających na uznanie, że był to testament ustny w rozumieniu art. 952 kc w stosunku do któregokolwiek ze spadkodawców.

Sąd dokonał zatem ustalenia porządku dziedziczenia na podstawie ustawy. Sąd stwierdził, że spadek po Z. C. (1) na podstawie ustawy nabyli z żona W. C. oraz dzieci M. C., B. F. (1) i J. B. po 1/4 części, zaś po W. C. – z dobrodziejstwem inwentarza – córki B. F. (1) i J. B. oraz wnuk Ł. C.. Zgodnie bowiem z art. 931 § 1 kc w pierwszej kolejności powołane do spadku są dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Stosownie zaś do § 2 cytowanego artykułu, jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego dzieciom w częściach równych. Podkreślić należy, że – zgodnie z art. 927 § 1 kc – nie może być spadkobiercą osoba fizyczna, która nie żyje w chwili otwarcia spadku.

Dodatkowo wskazać należy, że zgodnie z art. 1015 § 1 i 2 kc, w brzemieniu obowiązującym w dacie otwarcia spadku W. C., oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania, a brak oświadczenia spadkobiercy w powyższym terminie jest jednoznaczny z przyjęciem spadku z dobrodziejstwem inwentarza, a zatem przyjęciem spadku z ograniczeniem za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w wykazie inwentarza albo spisie inwentarza stanu czynnego spadku (art. 1031 § 2 kc).

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosownie do art. 520 § 1 kpc.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.